NGƯỜI HÓA HỔ

nhã nam
NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

NGƯỜI HÓA HỔ

nhã nam
NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

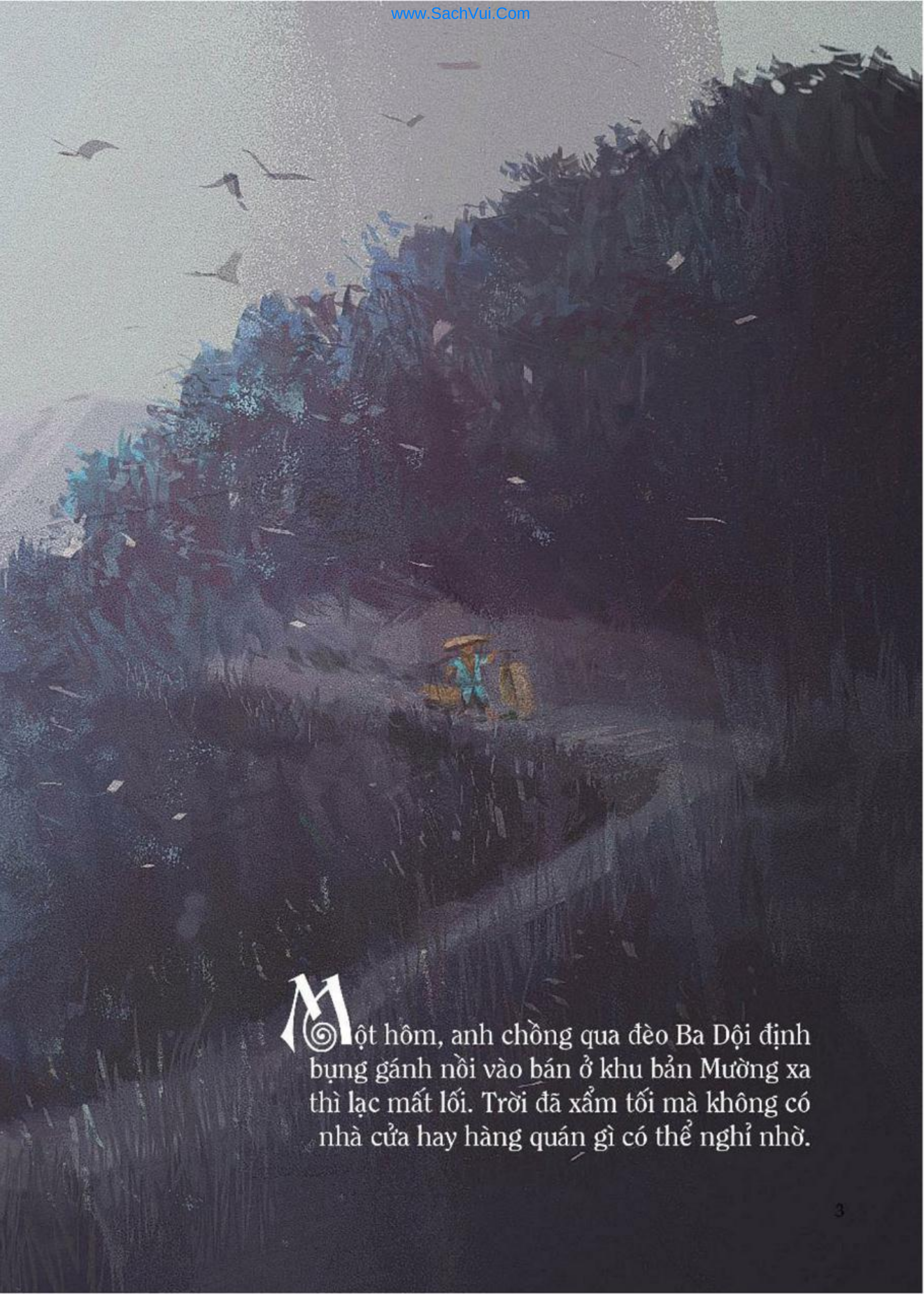

www.SachVui.Com

Ở Thanh Hóa, có nhà nọ nghèo túng lắm, làm nghề nung nồi đất, thường qua lại bán hàng ở vùng Tam Điệp Ninh Bình.

www.SachVui.Com

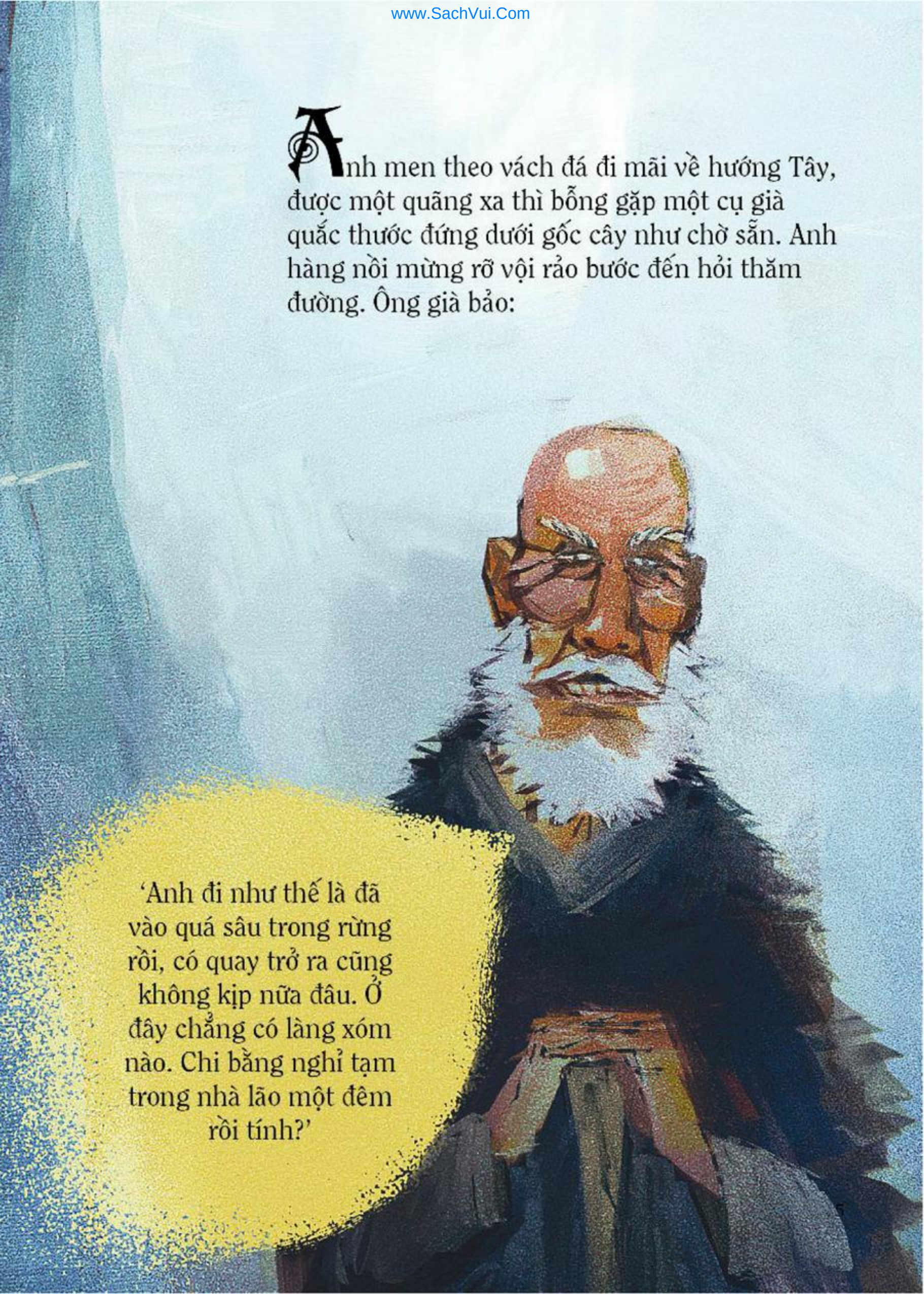
Một hôm, anh chồng qua đèo Ba Dội định bụng gánh nồi vào bán ở khu bản Mường xa thì lạc mất lối. Trời đã xẩm tối mà không có nhà cửa hay hàng quán gì có thể nghỉ nhờ.

www.Sachvui.Com

www.SachVui.Com

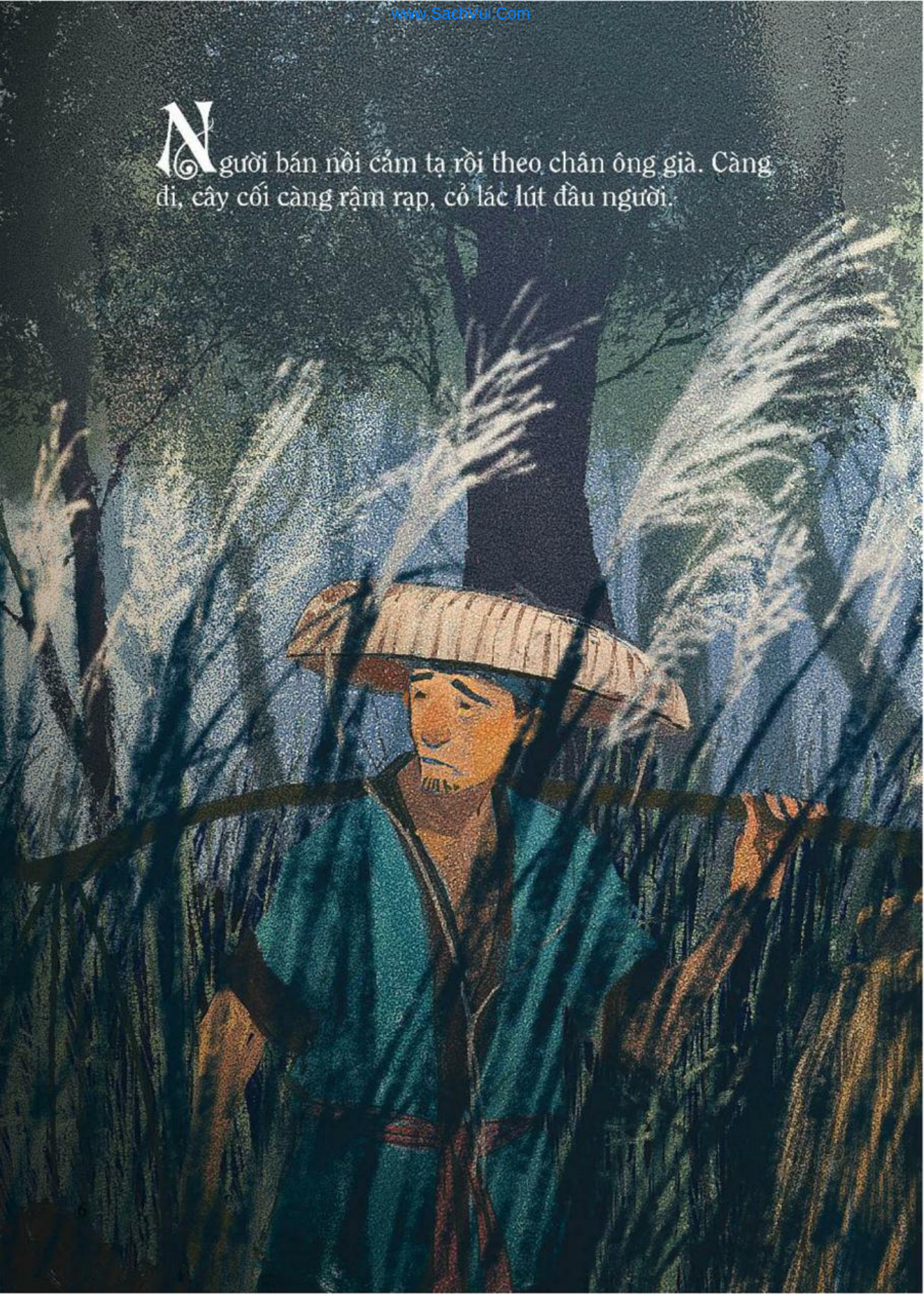
Anh men theo vách đá đi mãi về hướng Tây, được một quãng xa thì bỗng gặp một cụ già quắc thước đứng dưới gốc cây như chờ sẵn. Anh hàng nồi mừng rỡ vội rảo bước đến hỏi thăm đường. Ông già bảo:

'Anh đi như thế là đã vào quá sâu trong rừng rồi, có quay trở ra cũng không kịp nữa đâu. Ở đây chẳng có làng xóm nào. Chi bằng nghỉ tạm trong nhà lão một đêm rồi tính?'

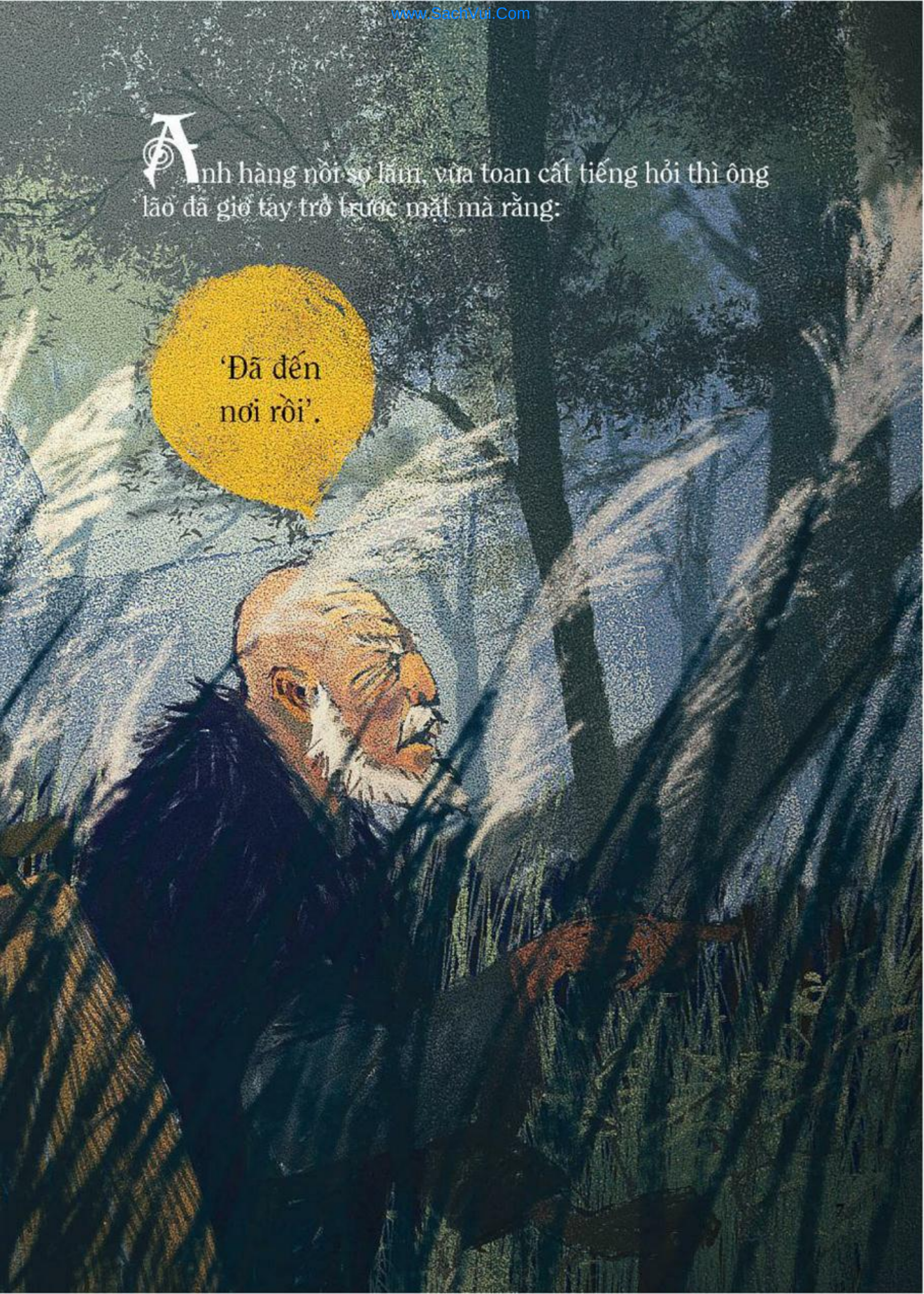
www.SachVui.Com

Người bán nôi cảm tạ rồi theo chân ông già. Càng đi, cây cối càng rậm rạp, cỏ lác lút đầu người.

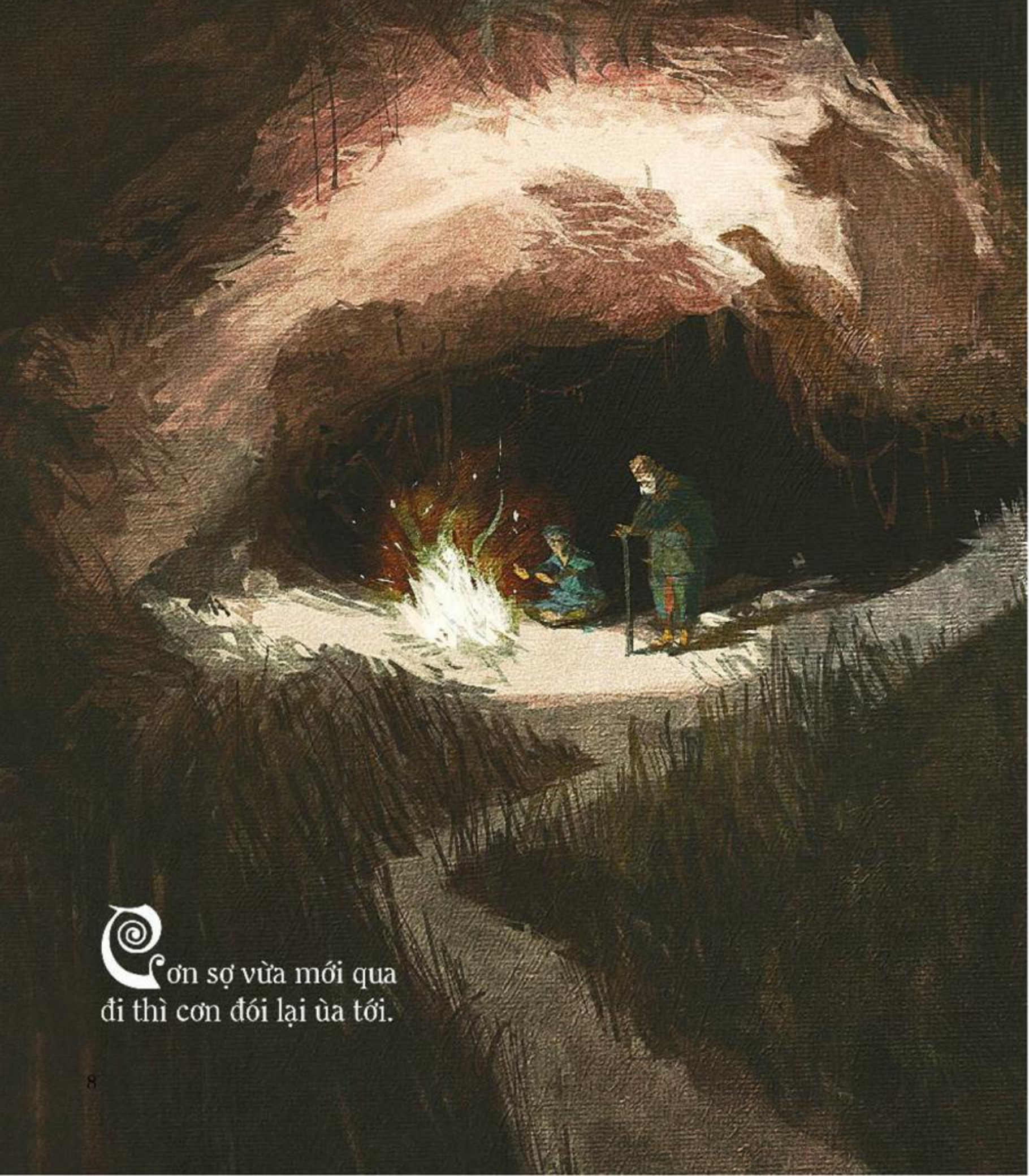
www.SachVui.Com

Anh hàng nồi sợ lắm, vừa toan cất tiếng hỏi thì ông lão đã giơ tay trỏ trước mặt mà rằng:

www.SachVui.Com

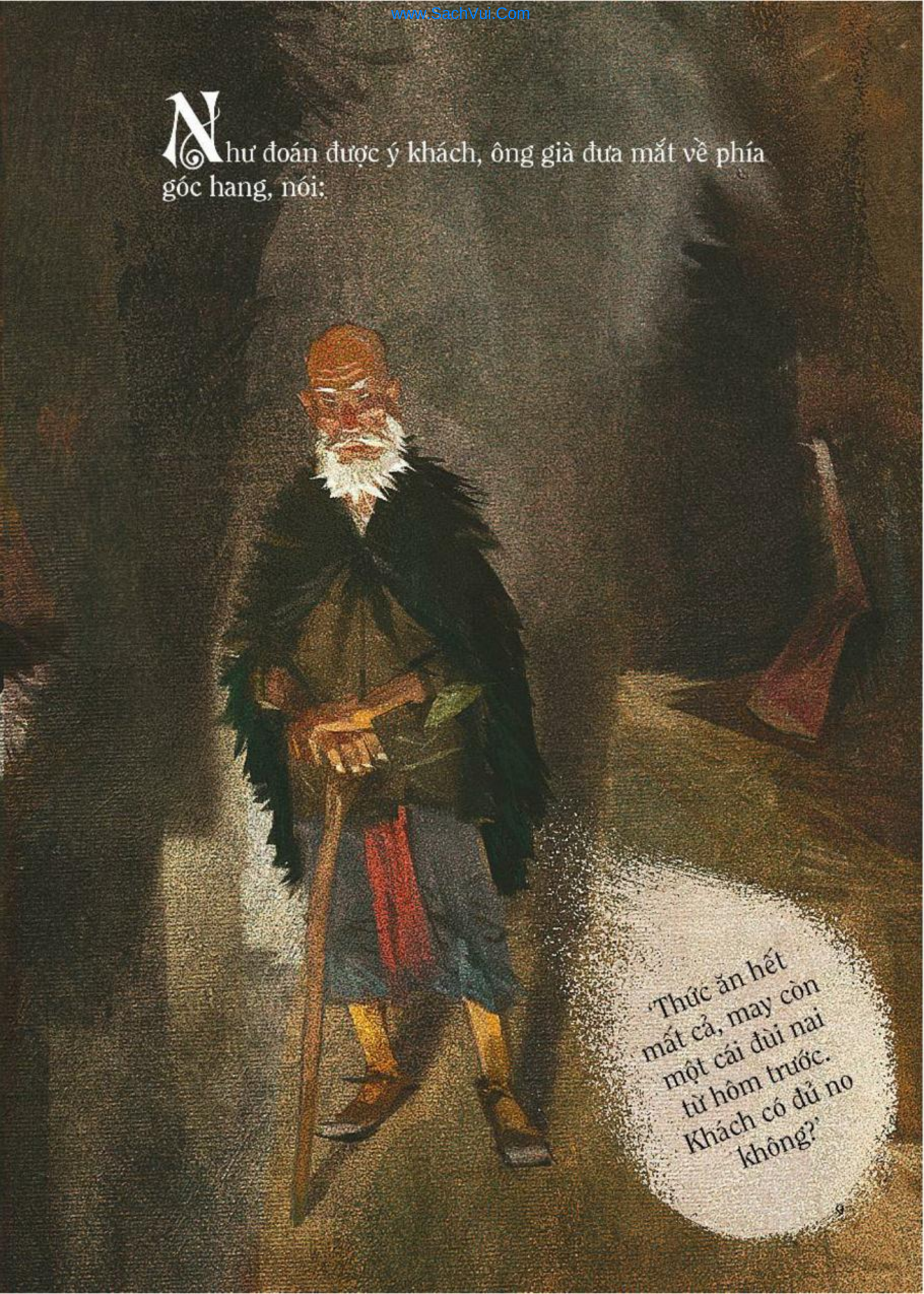
Nhà ông lão thực ra chỉ là một cái hang tối mù, ẩm thấp, không đèn đóm. Anh hàng nồi lấy bùi nhùi đánh lửa rồi gom cành cây đốt lên một đống lửa phía trước hang ngồi sưởi.

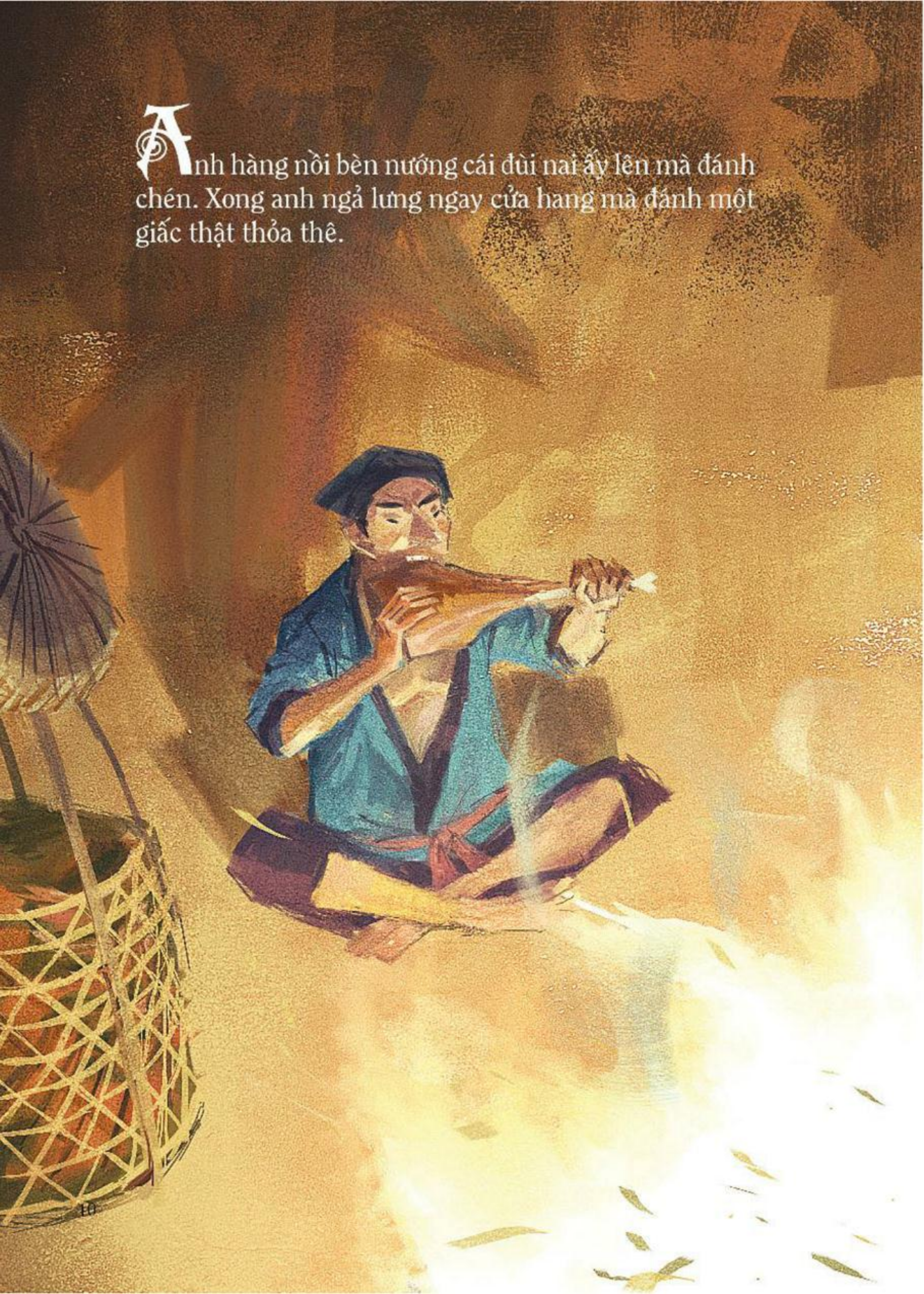
Cơn sợ vừa mới qua đi thì cơn đói lại ùa tới.

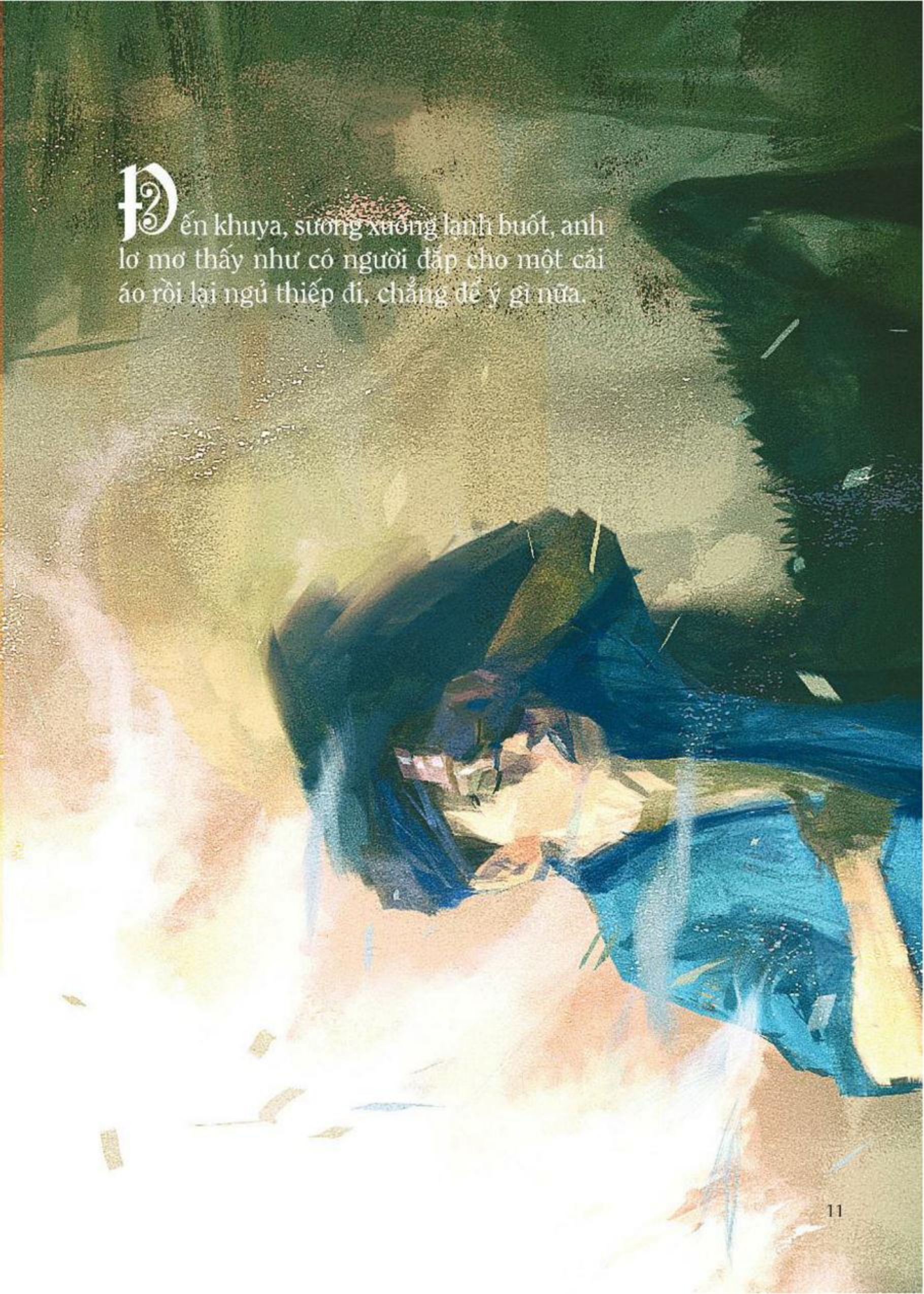
www.SachVui.Com

Như đoán được ý khách, ông già đưa mắt về phía góc hang, nói:

Anh hàng nồi bèn nướng cái đùi nai ấy lên mà đánh chén. Xong anh ngả lưng ngay cửa hang mà đánh một giấc thật thỏa thê.

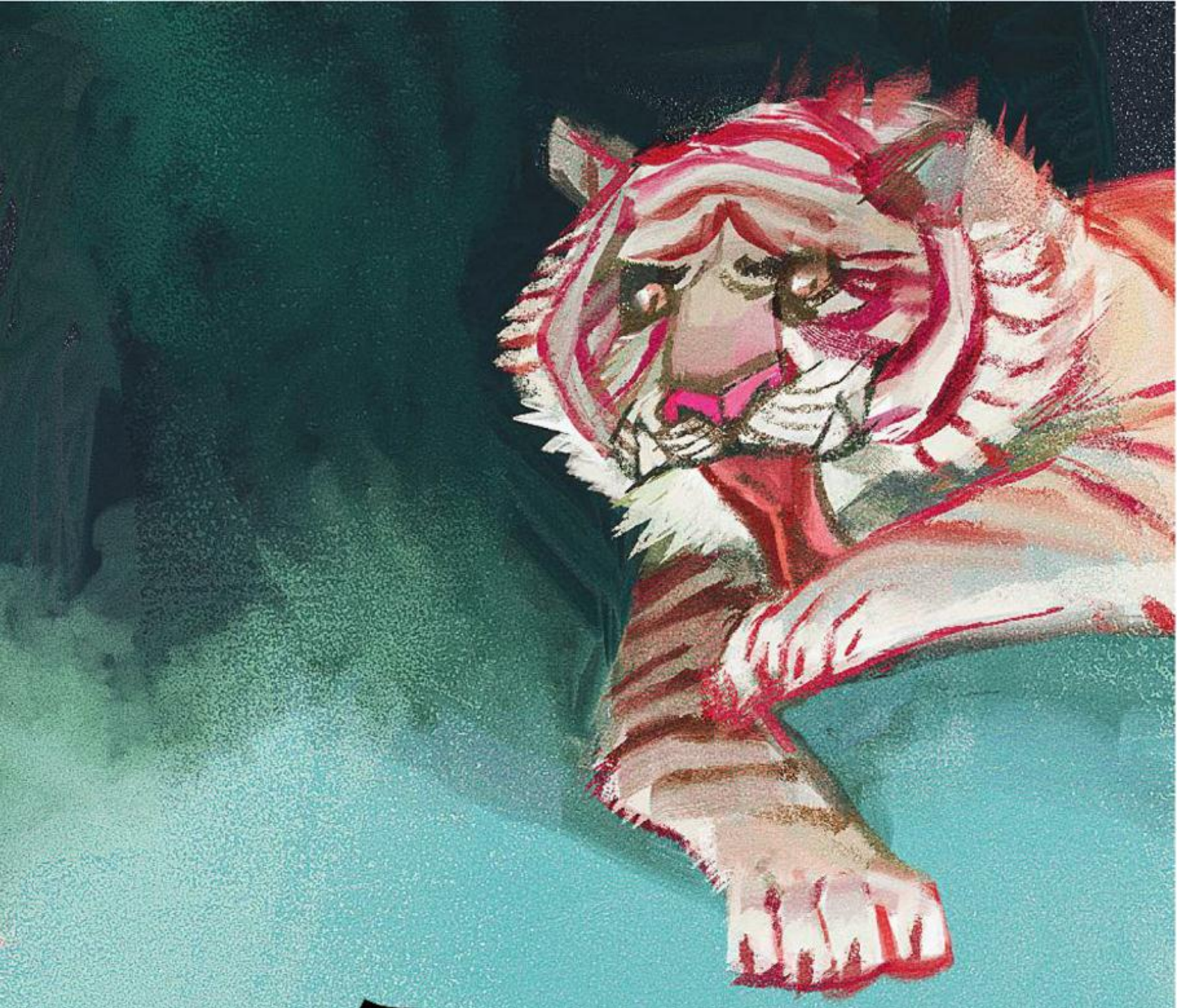

Đến khuya, sương xuống lạnh buốt, anh lơ mơ thấy như có người đắp cho một cái áo rồi lại ngủ thiếp đi, chẳng để ý gì nữa.

Trời sáng rõ, anh giở mình hé mắt thì thấy đang nằm cạnh một con hổ trắng. Nó ngáy như sấm rền, phì ra hơi thở tanh nồng. Người bán nồi hồn vía lên mây, vùng dậy bỏ chạy. Hổ vừa thức giấc thấy vậy cũng không buồn đuổi, nó vươn mình rồi cất tiếng bảo rằng:

'Mầy chạy đi đâu nữa,
thử nhìn lại thân mình
xem nào! Về lầng bầy
giờ, lại chẳng thành cao
hổ cốt sớm à!'

Anh chàng bán nồi giật mình khựng lại cúi nhìn, kinh hoàng thấy da thịt mình đã mọc lông vằn vện, trong mồm nanh mọc nhọn hoắt, phía dưới ve vẩy một cái đuôi cọp. Thì ra anh đã hóa hổ tự khi nào.

Còn chưa hết bàng hoàng, hổ lại bảo:

'Về làm gì nữa, theo ta thì ắt có ăn'.

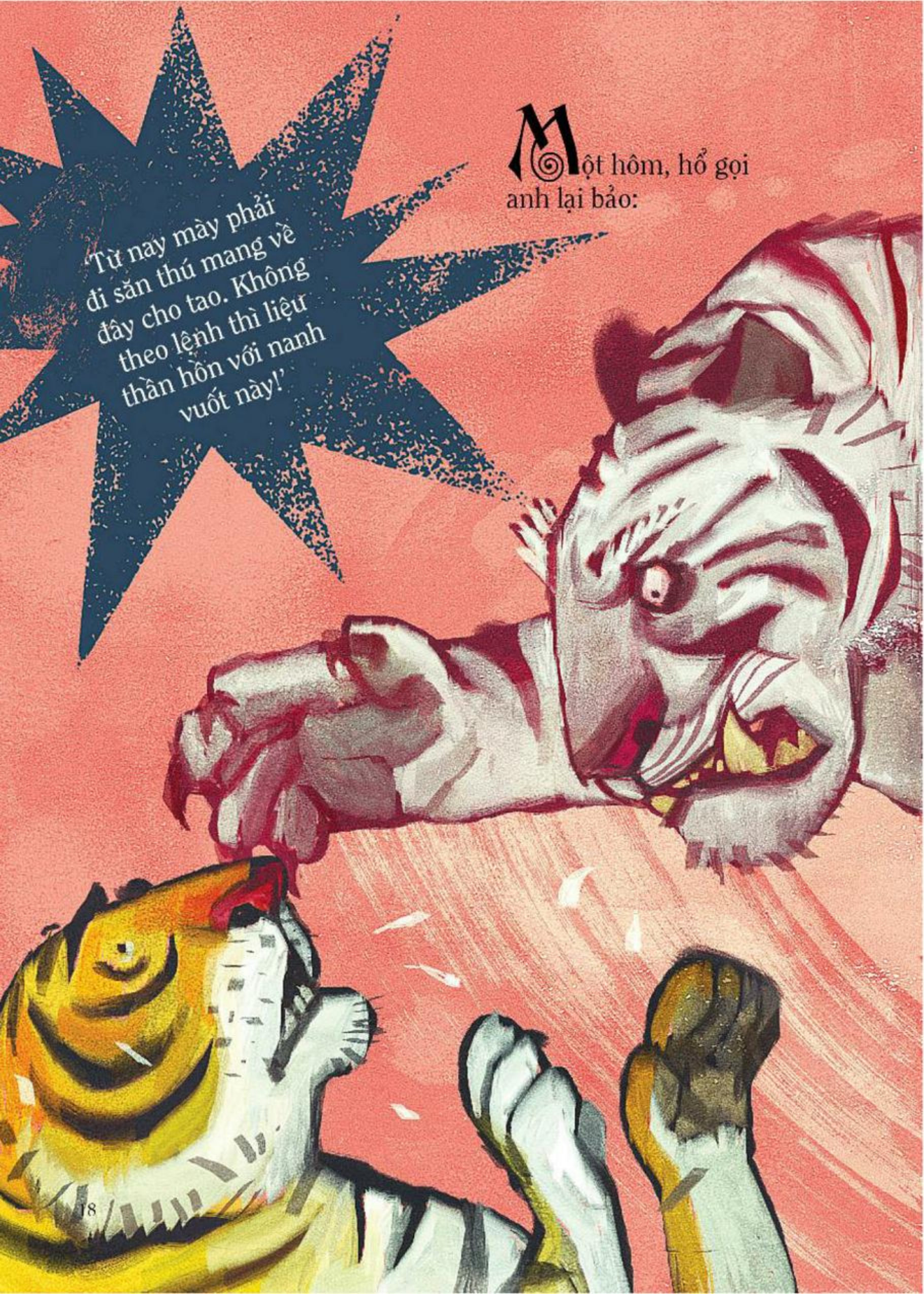
Anh bán nồi chép miệng nghĩ thôi thì đằng nào mình cũng thành hổ mất rồi, mà cơn đói không biết từ đâu lại đến, bụng dạ cồn cào, bèn cúp đuôi đi theo hổ.

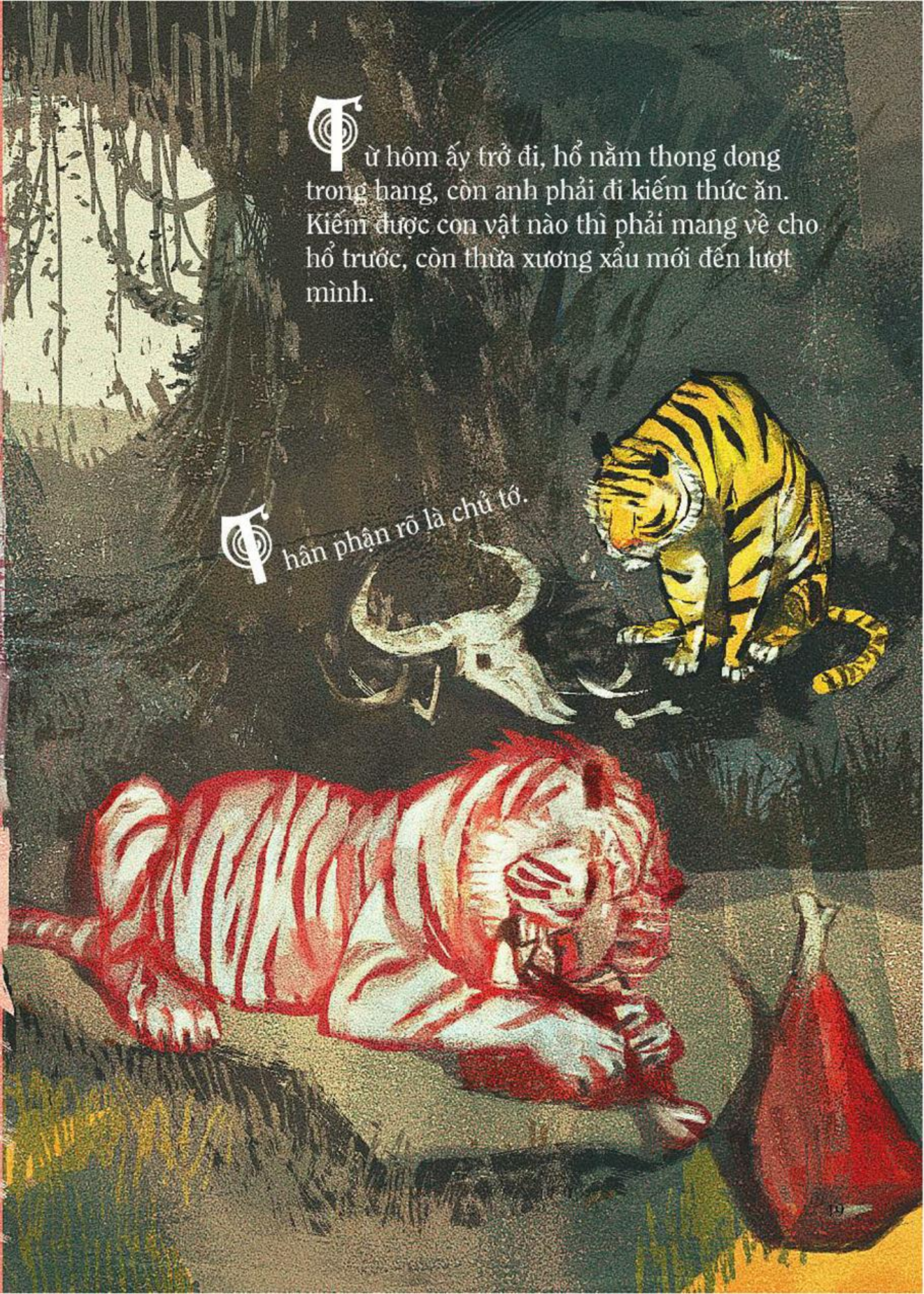
Hổ bắt đầu dạy cho anh các cách núp, vồ, vờn... Dần dần, anh cũng thành thạo hết các miếng.

Một hôm, hổ gọi anh lại bảo:

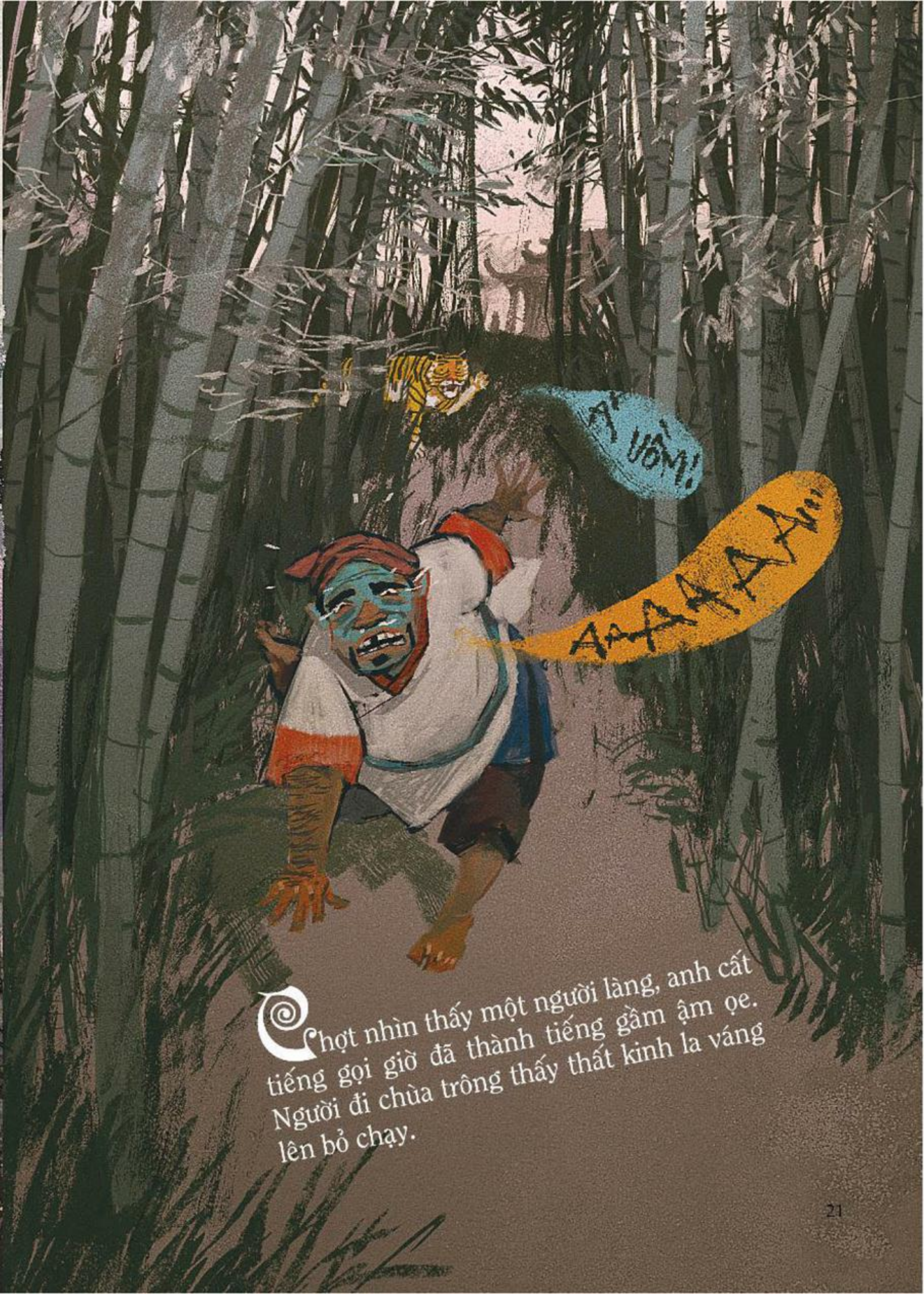
'Từ nay mày phải đi săn thú mang về đây cho tao. Không theo lệnh thì liệu thần hồn với nanh vuốt này!'

Từ hôm ấy trở đi, hổ nằm thong dong trong hang, còn anh phải đi kiếm thức ăn. Kiếm được con vật nào thì phải mang về cho hổ trước, còn thừa xương xẩu mới đến lượt mình.
Thân phận rõ là chủ tớ.

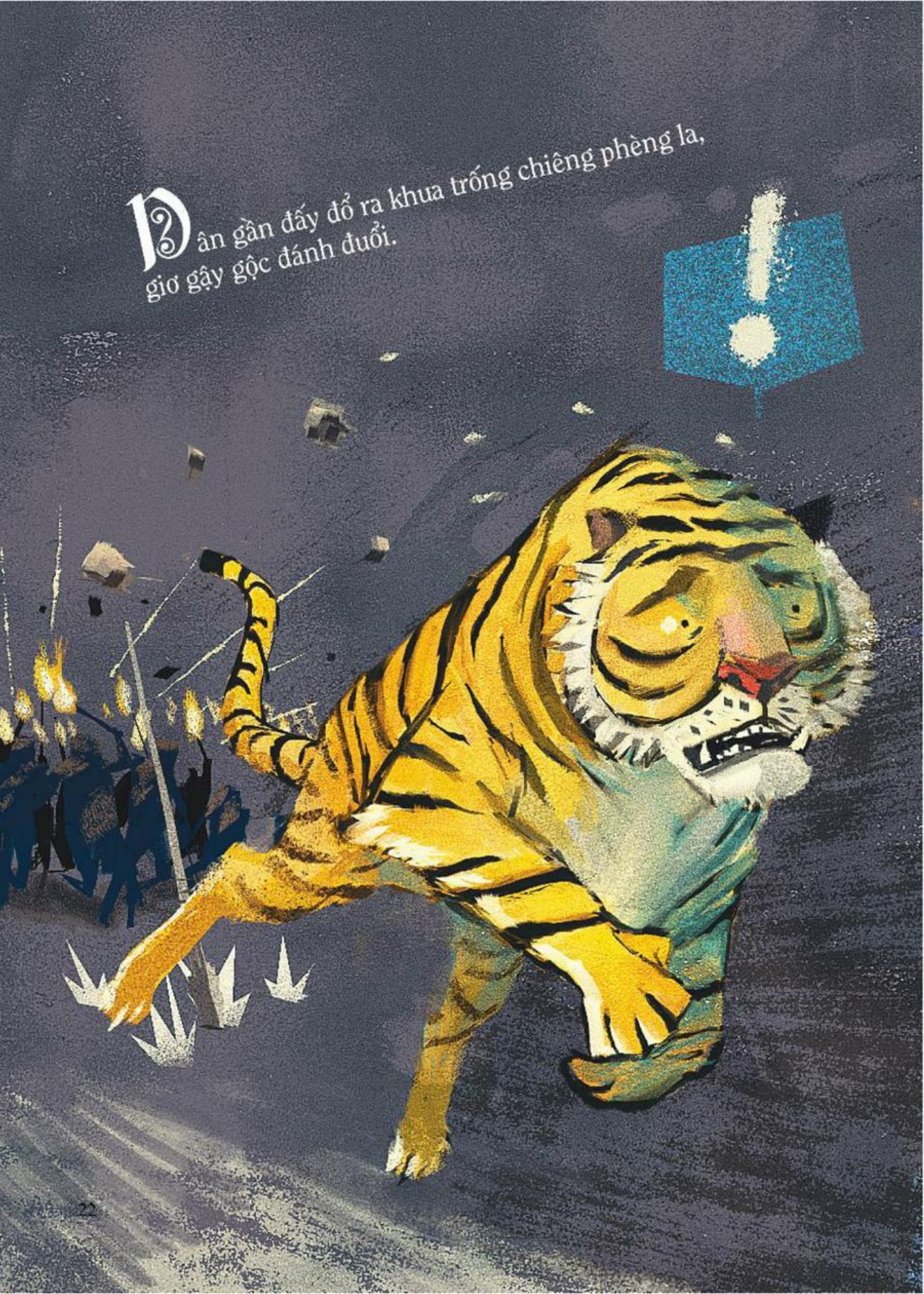
Một chiều nọ, anh đi tìm mồi, lên đến một đỉnh núi bỗng thấy thấp thoáng làn khói nhạt từ một ngôi chùa giữa mấy lùm cây. Anh cảm giác trước kia hình như mình đã từng đến chỗ này, bèn nhanh chân tìm đến. Thì ra chính là ngôi chùa gần làng mà anh hay đưa vợ đi ngày rằm ngày Tết.

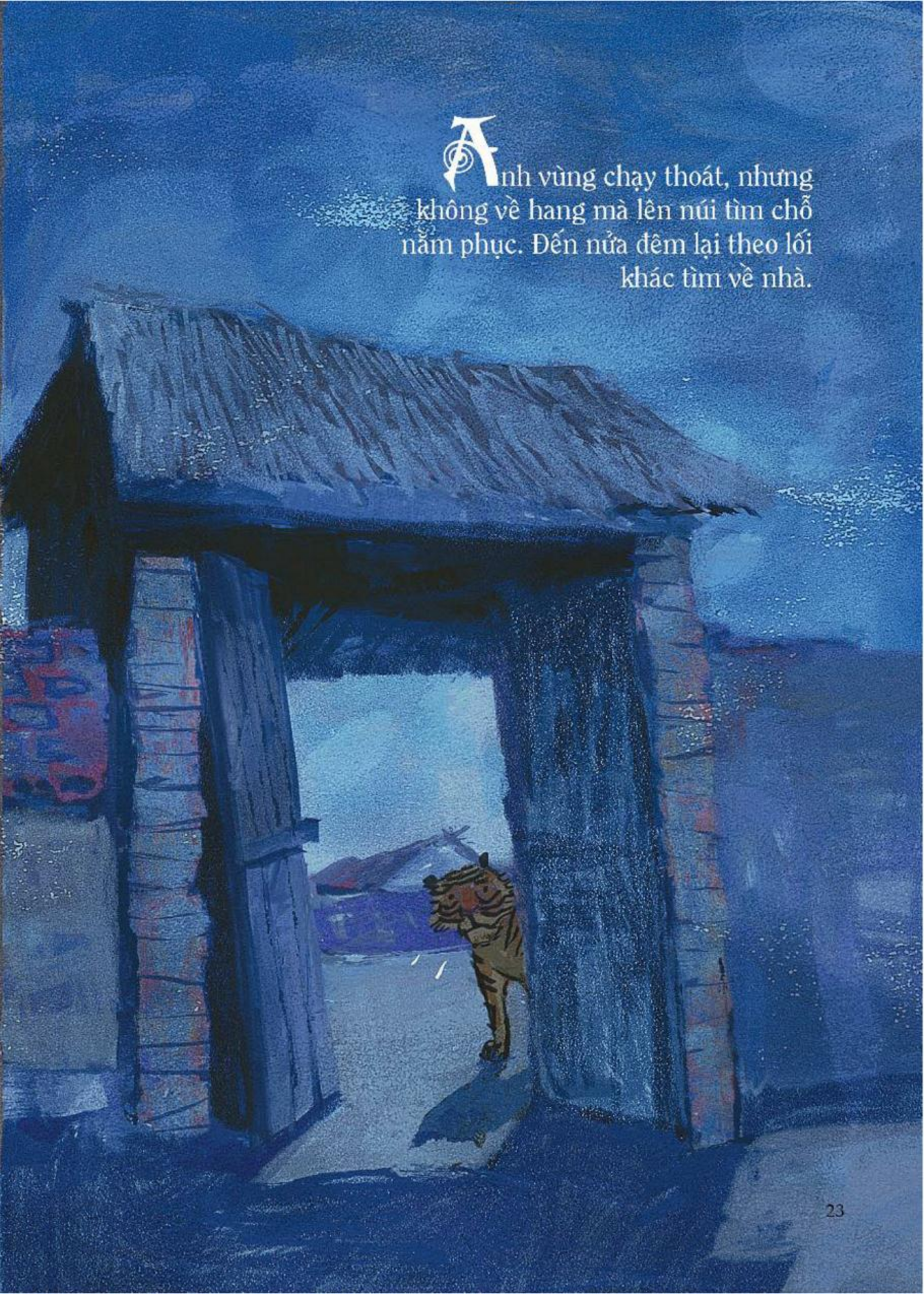

Chợt nhìn thấy một người làng, anh cất tiếng gọi giờ đã thành tiếng gầm ậm ọe. Người đi chùa trông thấy thất kinh la váng lên bỏ chạy.

Dân gần đấy đổ ra khua trống chiêng phèng la,
gio gậy gộc đánh đuổi.

Anh vùng chạy thoát, nhưng
không về hang mà lên núi tìm chỗ
nằm phục. Đến nửa đêm lại theo lối
khác tìm về nhà.

Núp nhìn qua khe liếp, anh thấy vợ mình đang bế con đứng khóc trước bàn thờ.

Anh chàng tự nghĩ mình giờ đã thành loài khác, bất giác rơi nước mắt nằm cuộn tròn một xó.

Đến tảng sáng, anh không dám ở lại bèn lủi thủi trở lên núi. Hổ chúa thấy anh đi cả ngày mà không có gì đem về, giận lắm giơ tay tát anh một cái, miệng quát:

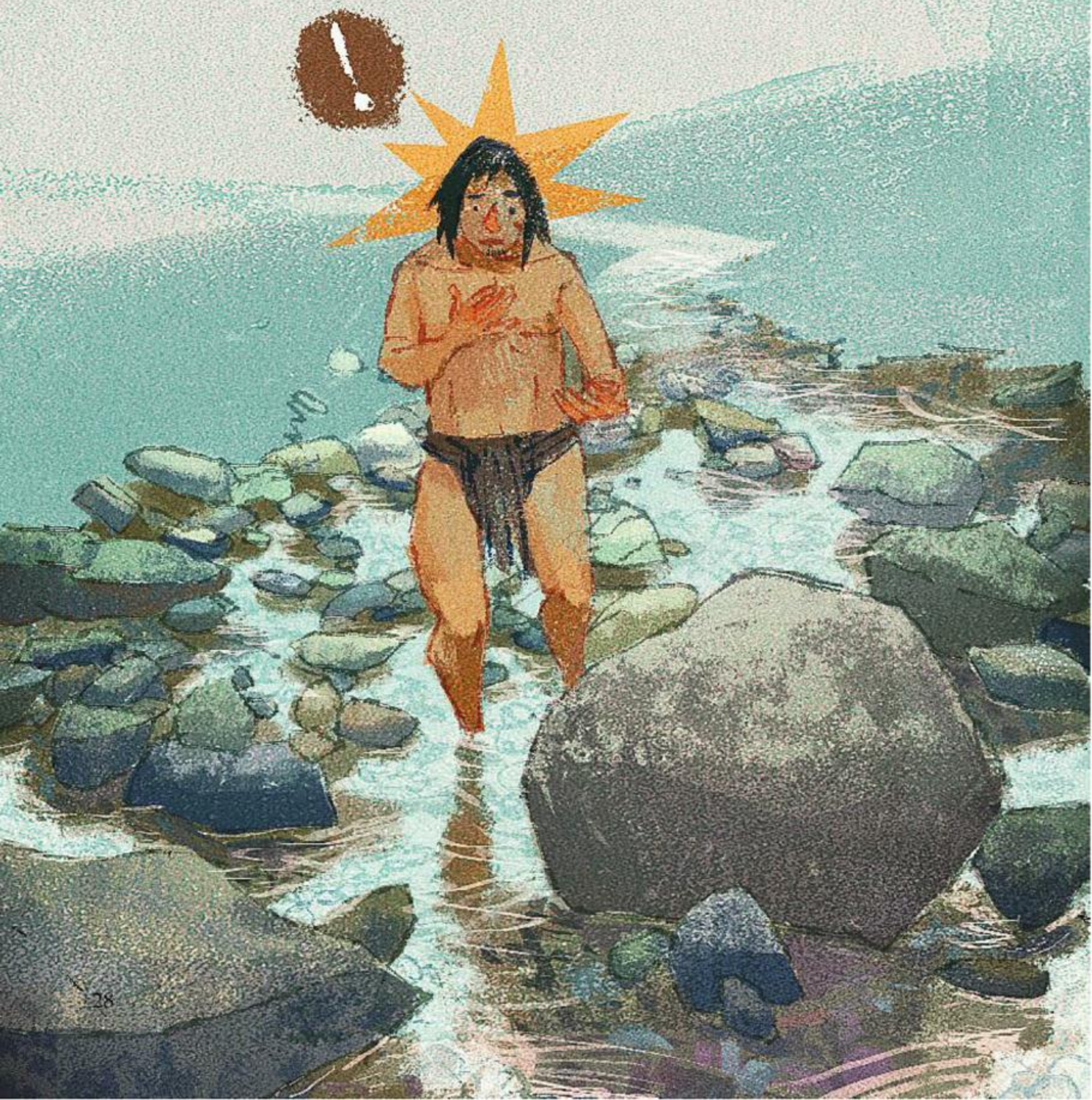
'Thằng này, mày lại định giở chứng phỏng?'

Rồi chồm đến giờ nanh mũa vuốt cấu xé anh.

ROAR!

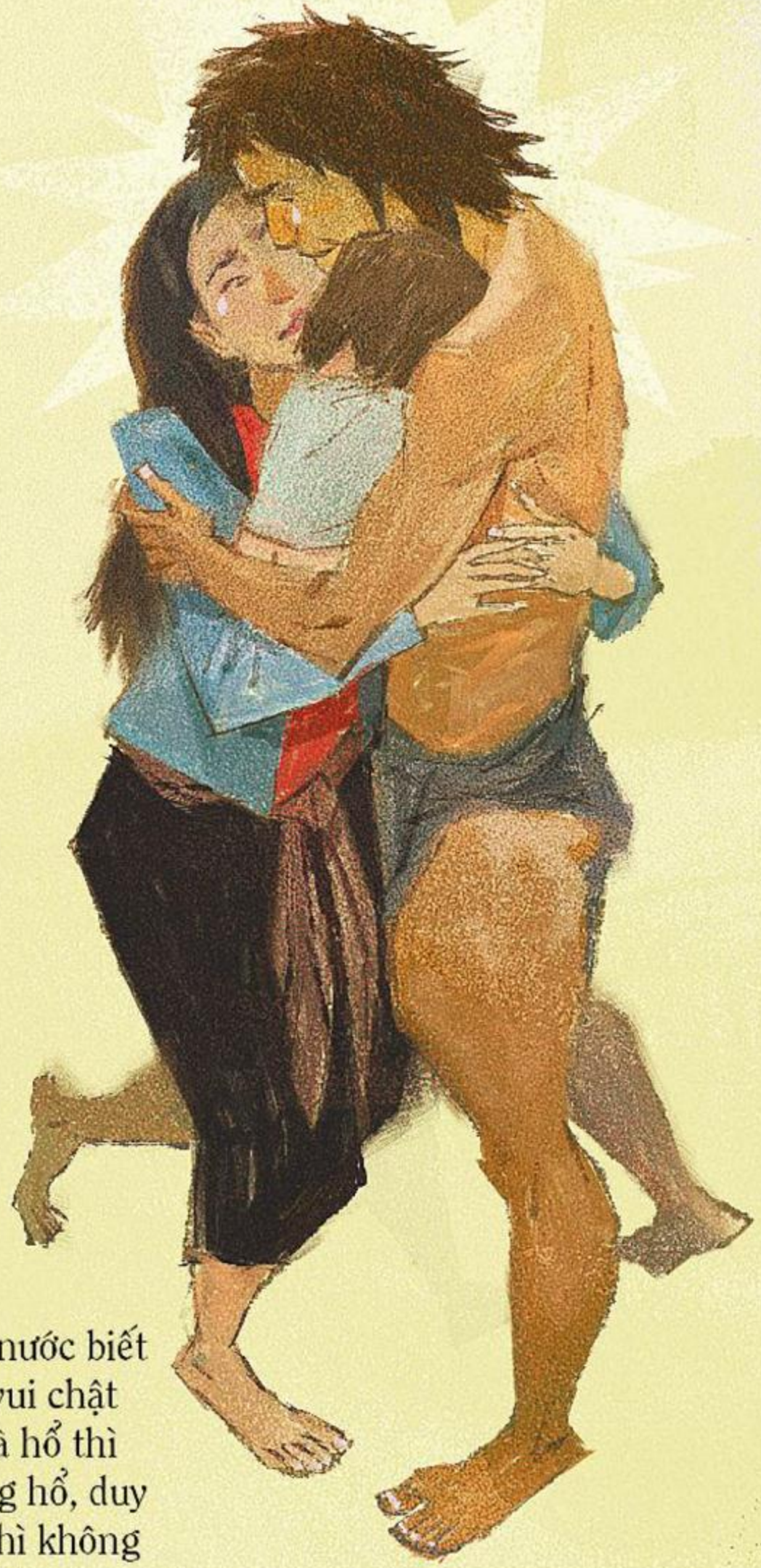
Lốt hổ rách toạc cả ra, anh hàng nồi nhanh chân thoát ra được liền bỏ chạy một mạch.

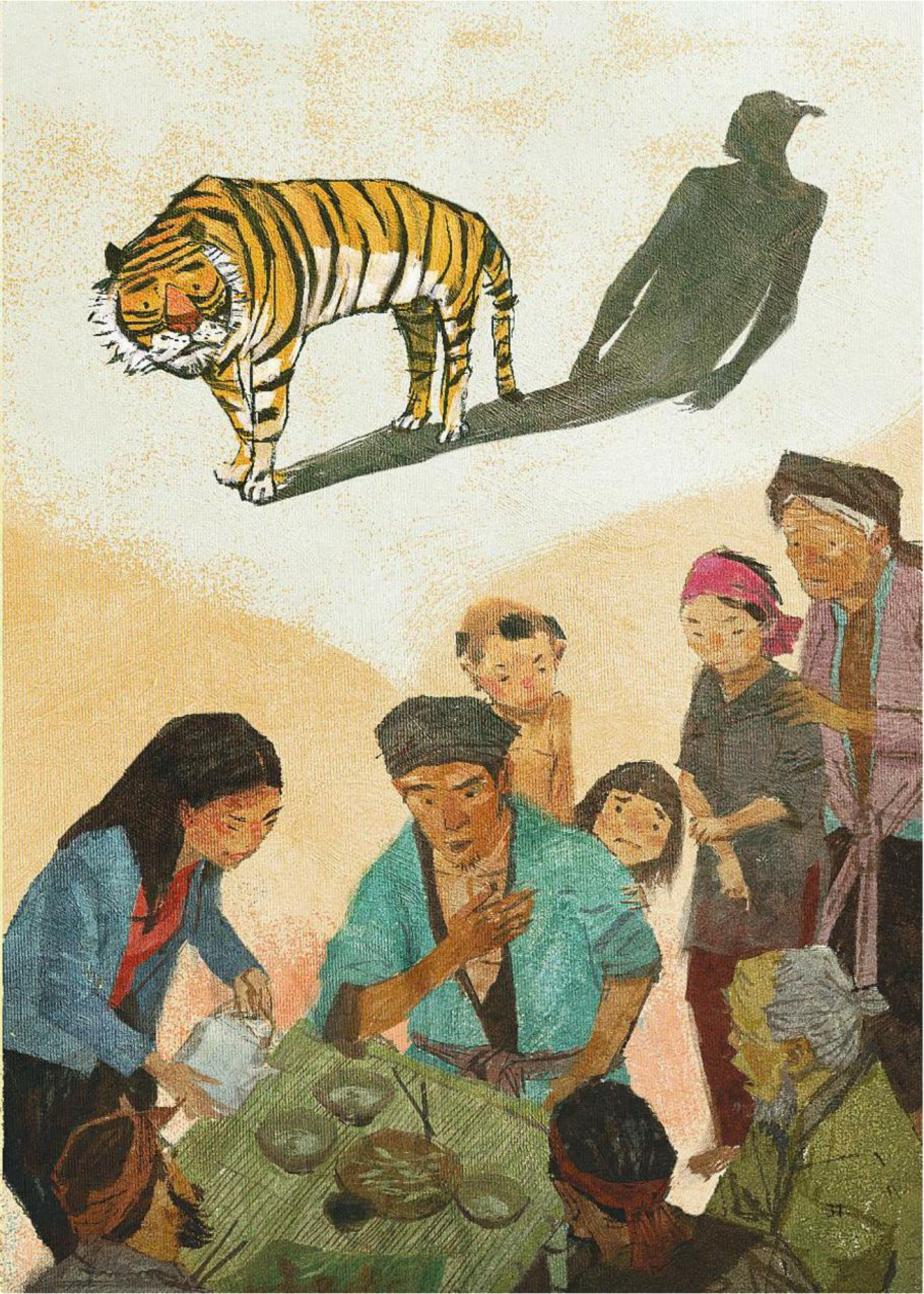

Anh chạy đến đứt hơi mới dám dừng lại, soi mình xuống suối nước gần đó, anh kinh ngạc thấy mặt mũi mình đã trở lại như xưa.

Loanh quanh một hồi anh ra được đường cái rồi tìm về nhà cũ. Chị vợ ôm chầm lấy anh mà khóc nức nở.

Người làng người nước biết chuyện kéo đến chia vui chật nhà. Anh kể khi còn là hổ thì ăn ngủ đi lại đều giống hổ, duy chỉ có tâm địa mình thì không phải là loài thú mà thôi.

NGƯỜI HÓA HỔ

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2011.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT
44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội
ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản
ĐẶNG THỊ BÍCH NGÂN
Biên tập: Minh Châu
Trình bày: Mai Mai

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty Cổ phần In Viễn Đông. Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 391-2011/CXB/11-18/MT và quyết định xuất bản số 100/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 21.4.2011.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2011.

Liên kết xuất bản và phát hành:
Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam
1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội
Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965
Website: www.nhanam.vn
Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh
Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh
Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034
Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn